

[Boye Hansen.]

det kgl. teaters repertoire, er unddraget deres virksomhed.

Der har — som det bl. a. fremgår af bemærkningerne til lovforslaget — i tidens løb været gjort adskillige forsøg på at få den gældende lov ophævet, men hidtil uden resultat. Nu synes der imidlertid at være skabt almindelig tilslutning til og tilvejebragt enighed også mellem det kgl. teater og Teaterdirektørforeningen om, at loven bør ophæves.

Det er med tilfredshed, jeg noterer, at også det kgl. teater nu er indforstået med, at det bør give afkald på sin monopolstilling. Det er, som om man bag dette sporer det kgl. teaters forholdsvis nye sous-chef, hr. Henning Rohdes friske og moderne syn på tingene. Han er åbenbart en initiativets mand, der ligesom mere og mere tegner firmaet.

Ophævelsen af den gamle teaterlov må ses som en retfærdighedshandling over for de øvrige teatre, der, ikke mindst i de senere år, med stor dristighed og med ansvar over for deres gerning har opført en række dramatiske værker af stor kulturel værdi, ligesom de har kunnet byde vore mange fremragende scenekunstnere værdige opgaver. Det vil være naturligt, om Teaterdirektørforeningens formand, direktør Thorvald Larsen, der har ført en årelang kamp mod det kgl. teaters privilegier, glæder sig over, at han nu synes at stå over for opfyldelsen af sit mål.

De stærkt begrænsede rettigheder, som det kgl. teater ifølge lovforslagets § 2 bevarer til 4 stykker, der har tilhørt teatrets repertoire fra før 1889, kan næppe give anledning til strid, og jeg kan derfor på mit partis vegne give den højtærede undervisningsminister fuld tilslutning til lovforslaget, som jeg hermed anbefaler til hurtig vedtagelse i det høje ting.

Harald Nielsen: Det foreliggende lovforslag kan vi fra venstres side tiltræde. Det går som nævnt ud på, at det kgl. teaters privilegium på opførelse af visse stykker ophæves. Et sådant privilegium kunne måske i sin tid have sin berettigelse, men de fleste vil vist erkende, at tiden er løbet fra denne ordning, og at dette privilegium nu virker

som et noget urimeligt indgreb over for de private teatres opførelsesmuligheder. Nu ophæves privilegiet, dog med den begrænsning, at det kgl. teater bevarer den gældende eneret for 4 klassiske stykkers vedkommende.

Det foreliggende lovforslag bygger på en enighed, som er opnået ved forhandling mellem det kgl. teater og Teaterdirektørforeningen, der repræsenterer de private teatre. Denne enighed glæder mig, ligesom det glæder mig, at der er kommet et stedse mere frugtbart samarbejde i gang mellem det kgl. teater og privatteatrene, et samarbejde, som bl. a. giver sig udtryk i udlån af kostumer og også deri, at det kgl. teater stiller kunstnere til rådighed for privatteatrene i det omfang, hvori det er foreneligt med det kgl. teaters eget repertoire. Det her foreliggende lovforslag er ligeledes et resultat af gensidig forståelse og hensyntagen privatteatrene og det kgl. teater imellem, og jeg kan med glæde give det min anbefaling.

Hvidberg: Dagen i dag kan jo betegnes som en lille, måske beskeden mærkedag i teaterhistorien, for så vidt som den betegner den endelige besegling af en fredsslutning i et stridsspørgsmål, som er gammelt, og som undertiden har optaget sindene meget, således at ordvekslingen har haft en noget heftig karakter, i hvert fald fra den ene side. Nu er der altså, som det er nævnt, fundet en vej frem under forhandlingerne mellem det kgl. teater og privatteatrene. Det har åbenbart kostet arbejde og også resignation fra begge sider.

Et forslag til sagens løsning blev forelagt for teaterkommissionens plenarforsamling og det kgl. teaters tilsynsråd, hvor det fik tilslutning, og jeg kan på mit partis vegne nu tilslutte mig den foreslåede løsning og anbefale det fremsatte lovforslag til gennemførelse i det høje ting.

Det spørgsmål, som skilte det kgl. teater og privatteatrene, var jo repertoirebeskyttelsen ifølge § 2 i loven om teaterdrift af 1889, ikke derimod de andre bestemmelser i loven. I § 2 i loven om teaterdrift af 1889 hedder det:

„Intet privat teater må dog opføre noget til det kgl. teaters repertoire henhørende stykke, medmindre det kgl.